

Research Papers

अहमदनगर जिल्ह्यातील पीक रचनेतील बदलाचा अभ्यास (सन 2000 - 01 to 2009 - 10)

श्री. आळु मारुती पाघमोडे
मु.पो.रेहेकुरी ता.कर्जत जि.अहमदनगर.

प्रास्ताविक

भारतीय अर्थव्यवस्था ही कृषिवर आधारित आहे. स्वातंत्र्यानंतर औद्योगिकीकरणावर भर दिला गेला. मात्र कृषिमध्ये समाधानकारक परिवर्तन घडवून आणले नाही. भारताच्या 32.87 कोटी हेक्टर भूभागापैकी 14.1 कोटी हेक्टर क्षेत्र निव्वळ लागवडीखाली असून जवळपास 65 टक्के लोकसंख्या प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्षपणे कृषि क्षेत्रावर अवलंबून आहे. काही काळापूर्वी भारतात शेती ही 'जीवन जगण्याची पध्दती' होती. हरित क्रांतीनंतर भारतीय शेतीमध्ये सर्व पिकांच्या उत्पादनामध्ये शेतीच्या उत्पादकतेमध्ये आणि शेतकऱ्यांच्या उत्पन्नांमध्ये वाढ तर झालीच पण शिवाय आमुलाग्र बदल घडून आल्याचा दिसतो.

आर्थिक सुधरणांचा भारतीय शेतीवर परिणाम झाल्याचा दिसतो. भारतातील परंपरागत पध्दतीने शेती करणारा शेतकरी वर्ग आधुनिक शेतीकडे वळला आहे. याचे कारण म्हणजे शेतीच्या उत्पादकतेत वाढ करून निवडक शेती उत्पादनाला आंतरराष्ट्रीय बाजारपेठेत नजर ठेवून किंमतीचा विचार करून अधिकाधिक उत्पन्न मिळविण्याच्या प्रेरणेने पिकांची निवड करू लागले ही एक महत्वाची उपलब्धी होय. त्यामुळे पिकांची रचना किंवा पिकांचा आकृतीबंध निरनिराळ्या देशांमध्ये राज्यांमध्ये एवढेच नव्हे तर विशिष्ट राज्यांमधील वेगवेगळ्या प्रदेशांमध्ये जिल्ह्यामध्ये व तालुक्यांमध्ये वेगवेगळा असणे हे अत्यंत स्वाभाविक मानले पाहिजे. याचाच अर्थ पीक रचनेत झालेला बदल होय. भारतीय शेतकरी सन 1990-91 नंतर परंपरागत अशा अन्नधान्याच्या पिकांकडून नगदी पिकांकडे झुकल्याचे दिसून येते.

देशात एकूण अन्नधान्य पिकांखालील क्षेत्राचे प्रमाण सन 1990-91 मध्ये 68.83 टक्के इतके होते तर 2005-06 या वर्षी ते 63.07 टक्यांपर्यंत कमी झाले. याच कालवधीत तेलवियांचे क्षेत्र 13 टक्यांवरून 14.45 टक्यांपर्यंत वाढले. नगदी पिकांमध्ये ऊस व कापूस या प्रमुख पिकांच्या लागवडीखालील क्षेत्राचे प्रमाण अनुक्रमे 1.19 टक्यांवरून 2.18 टक्के व 4 टक्यांवरून 4.50 टक्यांवरून गेले. याच कालावधीमध्ये सिंचन क्षमतेमध्ये वाढ झालेली दिसून येते. सिंचन क्षमतेतील वाढीबरोबरच जमीन प्रकार जमीनीचा पोत पर्जन्याचे प्रमाण हवामान श्रमिकांचा पुरवठा तंत्रज्ञान भांडवल पुरवठा किंवा पतपुरवठा वाहतुक व दळणवळण सोयी जमिन कसण्याच्या पध्दती शेती मालाच्या किंमती प्रति हेक्टर सापेक्ष लाभ शेती आदानांची उपलब्धता सामाजिक

घटक मानशिक घटक सरकारी धोरण आणि उपाय व सद्यस्थितीत ग्लोबल वॉर्मिंग इ. घटकातील बदलांचा भारतातील पीक रचनेवर परिणाम झाल्याचे दिसून येते.

या पार्श्वभूमीवर प्रस्तुत अध्ययनात अहमदनगर जिल्ह्यातील पीक रचनेतील बदलांचा अभ्यास केला आहे.

अभ्यासाचे क्षेत्र:

अहमदनगर जिल्हा पश्चिम महाराष्ट्राच्या मध्यभागी वसलेला असून क्षेत्रफळाच्या दृष्टिने महाराष्ट्रात प्रथम क्रमांकावर असलेल्या या जिल्ह्याचे क्षेत्रफळ 17,413 चौ.कि.मी. आहे. ते राज्याच्या क्षेत्रफळाच्या 5.66 टक्के असून जिल्ह्यात एकूण चौदा तालुक्यांचा समावेश आहे. हे अभ्यासाचे भौगोलिक क्षेत्र आहे.

महाराष्ट्र राज्याच्या मध्यभागी उर्ध्व गोदावरी आणि भीमा या नद्यांच्या खोऱ्यात वसलेल्या अहमदनगर जिल्ह्याचे उत्तर अक्षांश 18.2 ते 19.9 अंश व पूर्व रेखांश 73.9 ते 75.5 अंश असे भौगोलिक स्थान आहे. अहमदनगर जिल्ह्याच्या उत्तरेस नाशिक ईशान्येस औरंगाबाद पुर्वेस बीड व उस्मानाबाद दक्षिणेस सोलापूर व पश्चिमेस ठाणे व पुणे जिल्ह्यांच्या सिमा आहेत.

जमिनीच्या उंच सखलपणानुसार जिल्ह्याचे पश्चिमेकडील डोंगराळ भाग व पुर्वेकडील सखल भाग असे दोन विभाग पडतात. सहयाद्री पर्वताची रांग अकोले तालुक्यामधून जात असून सहयाद्रीचे सर्वोच्च शिखर कळसुवाई ह्या 1654 मिटर उंचह याच पर्वतराजीमध्ये विराजमान आहे. जिल्ह्याच्या गोदावरी व भीमा या मुख्य नद्या आहेत. प्रवरा ही गोदावरीची उपनदी नेवासा तालुक्यातील

टोकाजवळ गोदावरी नदीस मिळते . मुळा ही प्रवरेची उपनदी जिल्ह्याच्या उत्तर भागातून वाहते . पुणे जिल्ह्यातून वाहत येणारी भीमा नदी जिल्ह्याच्या सरहद्दीवरून वाहते . सीना कुकडी व घोड या भीमा नदीच्या उपनद्या पारनेर श्रीगोंदा व कर्जत तालुक्यातून वाहतात .

अहमदनगर जिल्ह्याचा भूस्तर ज्वालामुखीच्या लाव्हारसापासून तयार झालेला असून तो दख्खन टापू या नावाने ओळखला जातो . जिल्ह्याच्या जमीनीचे साधारणपणे नदीकाठची पोयट्याची पांढरट जमीन डोंगर उतारावरची काळी दगड गोटे मिश्रीत जमीन आणि पांढरट चुनखडीयुक्त ह्यवरडह जमीन असे तीन भाग पडतात . जिल्ह्याचे हवामान साधारणपणे उष्ण व कोरडे असून महाराष्ट्रात अहमदनगर जिल्हा प्रामुख्याने अवर्षण प्रवण क्षेत्र म्हणून ओळखला जातो . जिल्ह्याचे पर्जन्यमान अनिश्चित स्वरूपाचे असून पर्जन्याची वाटणी असमान आहे . त्याचा परिणाम जिल्ह्याच्या पीक रचनेवर झालेला दिसून येतो . अकोले व संगमनेर तालुक्यांच्या पश्चिम भागातील सरासरी पर्जन्यमान इतर तालुक्यांपेक्षा जास्त आहे . पण तेही नियमित नाही . सन 2008^१ 09 मध्ये जिल्ह्याचे सरासरी पर्जन्यमान 524 मि . मी . होते .

जिल्ह्याचे एकूण भौगोलीक क्षेत्र 16 . 68 लक्ष हेक्टर असून त्यापैकी 7 . 9 टक्के वनक्षेत्र 7 . 5 टक्के पडीक जमीन 11 . 8 टक्के शेतीस उपलब्ध नसलेले क्षेत्र 4 . 7 टक्के पडीक जमीनी व्यतिरिक्त लागवड न केलेली जमीन तर 68 . 1 टक्के क्षेत्र लागवडीलायक उपलब्ध आहे . जिल्ह्यात खरिप रब्बी व उन्हाळी असे तीन कृषी उत्पादनांचे हंगाम प्रचलित आहेत . खरिप हंगामात वाजरी तांदूळ नाचणी वरई ही धान्यपिके तर कुलीथ मठ हुलगा मूग ही कडधान्ये आणि भुईमूग व सूर्यफूल ही गळीताची पिके गेतली जातात . तांदूळ व नाचणी ही पिके बहुतांशी अकोले तालुक्यामध्ये घेतली जातात . रब्बी हंगामात ज्वारी गहू हरभरा ही पिके तर उन्हाळी हंगामात सामान्यपणे ज्योठिकाणी ओलिताची सोई अशा भागात भुईमूग मका सूर्यफूल भाजीपाला व चर्चियाची पिके घेतली जात असल्याचे दिसून येते .

अभ्यास कालखंड :

अहमदनगर जिल्ह्यातील पीक रचनेतील बदलांचा अभ्यास करण्यासाठी सन 2000^१ 01 ते 2009^१ 10 हा कालखंड विचारात घेण्यात आलेला आहे .

अभ्यासाची उद्दिष्ट्ये :

प्रस्तुत अभ्यास करण्यासाठी खालील उद्दिष्ट्ये ठेवण्यात आली .

1 . अहमदनगर जिल्ह्याच्या पीक रचनेतील बदल तपासणे .

2 . अहमदनगर जिल्ह्यातील पीकांचे तालुकानिहाय क्षेत्र व त्यातील बदलांचा अभ्यास करणे .

संशोधन पद्धती व विश्लेषण :

प्रस्तुत अभ्यास हा दुय्यम साधनसामग्रीवर आधारलेला असून त्यासाठी अहमदनगर जिल्हा सामाजिक व आर्थिक समालोचन अहमदनगर जिल्हा परिषद कृषी अहवाल जिल्हा व तालुका कृषी कार्यालय अहवाल महाराष्ट्राची आर्थिक पहाणी व कृषी सांख्यिकी विषयक माहिती महाराष्ट्र राज्य इ . दुय्यम स्रोतांचा उपयोग अभ्यासासाठी करण्यात आलेला आहे . या संकलित केलेल्या माहितीचे शास्त्रीय वर्गीकरण व सारणीयन करून अभ्यासासाठी प्रतिशत विश्लेषण पद्धतीचा वापर केलेला आहे .

अहमदनगर जिल्ह्यातील पीक रचनेतील बदलाचा अभ्यास ह्य2000^१ 01 ते 2009^१ 10ह :

तक्ता क .1 मध्ये अहमदनगर जिल्ह्यातील निरनिराळ्या तालुक्यांतील निरनिराळ्या पिकांखालील क्षेत्र दर्शवले आहे . सन 2000^१ 01 ते 2009^१ 10 या दहा वर्षांच्या कालखंडात एकूण अहमदनगर जिल्ह्यातील निरनिराळ्या पिकांखालील क्षेत्रांचे स्थूल लागडीखालील एकूण क्षेत्रांशी असलेले शेकडा प्रमाण लक्षात घेतले असता असे दिसून येते की तांदूळ :

सन 2000^१ 01 ते 2009^१ 10 या कालखंडातील एकूण तांदूळ या

पिकाखालील क्षेत्राचे निरिक्षण केले असता असे दिसून येते की सन 2000^१ 01 साली लागवडीखालील एकूण क्षेत्राशी एकूण तांदूळ पिकाखालील क्षेत्राचे शेकडा प्रमाण 0 . 7 टक्के इतके होते तर 2009^१ 10 मध्येही हे प्रमाण 0 . 7 टक्के इतके असल्याचे दिसून येते . यामध्ये कोणत्याही प्रकारची वाढ अथवा घट झाली नाही . कारम तांदूळ हे पीक जिल्ह्यातील अकोले तालुक्यातच मेठया प्रमाणात घेतले जात असून इतर तालुक्यांपेक्षा तेथे पावसाचे प्रमाण जास्त असल्याचे दिसून येते . असे जरी असले तरी अभ्यास कालखंडात अकोले या तालुक्यात देखील या पिकाखालील क्षेत्राच्या टक्केवारीमध्ये सुक्ष्म प्रमाणामध्ये घट झाल्याचे दिसून येते .

तक्ता क .1 अहमदनगर जिल्ह्यातील तालुका निहाय निरनिराळ्या पिकाखालील क्षेत्र दर्शविणारा तक्ता ह्यक्षेत्र '00' हेक्टरह

गहू :

गहू पिकाखालील क्षेत्राच्या प्रवृत्तीचा अभ्यास केला असता अहमदनगर जिल्ह्यातील एकूण गहू या पिकाचे एकूण लागवडीखालील क्षेत्रांशी असणारे शेकडा प्रमाण सन 2000^१ 01 या वर्षी 6 . 8 टक्के इतके होते ते 2009^१ 10 या वर्षी 9 . 7 टक्क्यांपर्यंत वाढल्याचे दिसून येते . म्हणजे यामध्ये दहा वर्षा च्या कालखंडात 2 . 9 टक्क्यांनी वाढ झाल्याचे दिसून येते . यामध्ये शेवगांव व श्रीगोंदा या तालुक्यांचा अपवाद वगळता इतर तालुक्यांमध्ये पारनेर मध्ये हे प्रमाण स्थिर असून बाकी उर्वरित सर्व तालुक्यात या पिकाखालील क्षेत्राचे प्रमाण वाढल्याचे दिसून येते . कारम गव्हाच्या सुधारित जाती निर्माण झाल्या . सिंचनाच्या सोयींची उपलब्धता वाढली . गव्हाच्या उत्पादनात वाढ झाली आणि शेतकऱ्यांना गव्हाची पुर्वीपेक्षा चांगली किंमत मिळू लागली व शेतकऱ्यांना गव्हाची योग्य किंमत देण्यासाठी सरकारने राबविलेल्या योजना या कारणांमुळे गव्हाच्या लागडीखाली असलेल्या शेतजमीनीच्या क्षेत्रांमध्ये वाढ झाल्याचे दिसून येते .

ज्वारी :

सन 2000^१ 01 ते 2009^१ 10 या कालखंडातील ज्वारी या पिकाखालील क्षेत्राचा अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^१ 01 या वर्षी एकूण लागडीखालील क्षेत्राशी या पिकाखालील क्षेत्राचे शेकडा प्रमाण 42 . 3 टक्के होते ते 2009^१ 10 या वर्षी 35 . 4 टक्क्यांपर्यंत कमी झाले . म्हणजेच अभ्यास कालखंडात या पिकाखालील एकूण क्षेत्रामध्ये 6 . 9 टक्क्यांनी घट झाल्याचे दिसून येते . यामध्ये अकोले तालुक्यातील अल्प वाढीचा अपवाद वगळता बाकी उर्वरित सर्व तालुक्यांमध्ये या पिकाखालील क्षेत्रामध्ये घट झाल्याचे दिसून येते . या घटीचा परिणाम अल्प प्रमाणात गव्हाचे क्षेत्र वाढण्यावर झालेला दिसून येतो .

बाजरी :

बाजरी या पिकाखालील क्षेत्राचा सन 2000^१ 01 ते 2009^१ 10 या कालखंडात अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^१ 01 यावर्षी एकूण लागवडीखालील क्षेत्राशी या पिकाखालील क्षेत्राचे शेकडा प्रमाण 28 . 2 टक्के इतके होते ते 2009^१ 10 यावर्षी 16 . 4 टक्क्यांपर्यंत कमी झाले . म्हणजेच अभ्यास कालखंडात 11 . 8 टक्क्यांनी घट झाल्याचे दिसून येते . ज्वारी या पिकाखालील क्षेत्रात झालेल्या घटीच्या प्रमाणापेक्षा बाजरी या पिकाखालील क्षेत्रात घट जास्त प्रमाणात झाल्याचे दिसते . यामध्ये कर्जत तालुक्याच्या अल्प प्रमाणातील ह्य1 . 4 टक्केह वाढीचा उपवाद वगळता उर्वरित सर्व तालुक्यांमध्ये या अभ्यास कालखंडात घट झाल्याचे दिसून येते . याचाच अर्थ ज्वारी व बाजरी या पारंपारिक पिकांचे महत्त्व कमी होताना दिसून येत आहे .

मका :

मका या पिकाखालील क्षेत्राच्या प्रवृत्तीचा सन 2000^१ 01 ते 2009^१ 10 या कालखंडात अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^१ 01 या साली एकूण लागवडी खालील क्षेत्राशी या पिकाखालील क्षेत्राचे प्रमाण 0 . 8 टक्के इतके होते ते 2009^१ 10 या वर्षी 3 . 6 टक्क्यांपर्यंत वाढले . यावरून असे दिसते की अभ्यास कालखंडात या पिकाखालील क्षेत्रात 2 . 8 टक्क्यांनी

वाढ झाल्याचे दिसून येते. यामध्ये जिल्ह्यातील सर्व तालुक्यांमध्ये या पिकाखालील क्षेत्राचे शेकडा प्रमाण वाढले असून कोपरगांव राहता श्रीरामपूर व राहुरी या तालुक्यांमध्ये या वाढीचे सरासरी शेकडा प्रमाण 7 टक्क्यांचे पुढे असल्याचे दिसून येते. याचे कारण या पिकासाठी उत्पादन खर्च कमी येत असून मजुरांची फारशी गरज भासत नाही.

एकूण कडधान्ये :

एकूण कडधान्य या पिकांखालील क्षेत्राचा सन 2000^{०1} ते 2009^{१0} या कालखंडात अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^{०1} यावर्षी एकूण लागवडीखालील क्षेत्राशी या पिकाखालील क्षेत्राचे शेकडा प्रमाण 5.2 टक्के इतके होते ते 2009^{१0} या वर्षापर्यंत 12.3 टक्के पर्यंत वाढले. म्हणजेच अभ्यास कालखंडात 7.1 टक्क्यांनी वाढ झाल्याचे दिसून येते. यामध्ये शेवगांव तालुक्यातील एकूण कडधान्य पिकाखालील क्षेत्राच्या घटीचा अपवाद वगळता इतर सर्व तालुक्यात या पिकाखालील क्षेत्रात वाढ झाल्याचे दिसून येते. या वाढीमध्ये सर्वात जास्त वाटा जामखेड तालुक्याचा असलेला दिसून येतो. यावरून असे स्पष्ट होते की ज्वारी व वाजरी या पिकाखालील क्षेत्राच्या घटीचा परिणाम गहु मका व एकूण कडधान्यांच्या पिकांच्या वाढीवर झालेला दिसतो.

एकूण अन्नधान्ये :

एकूण अन्नधान्यांमध्ये तृणधान्ये व एकूण कडधान्यांचा समावेश असतो. एकूण अन्नधान्ये या पिकांखालील क्षेत्राचा सन 2000^{०1} ते 2009^{१0} या कालखंडात अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^{०1} यावर्षी एकूण अन्नधान्ये पिकाखालील क्षेत्राचे एकूण लागवडीखालील क्षेत्राशी असणारे शेकडा प्रमाण 85.6 टक्के झाले होते ते 2009^{१0} यावर्षी 78.3 टक्क्यांपर्यंत कमी झाले. अभ्यास कालखंडात यामध्ये 7.3 टक्क्यांनी घट झाल्याचे दिसून येते. असे जरी असेल तरी एकूण पीक रचनेवर अन्नधान्यांच्या पिकांचे वर्चस्व असल्याचे दिसून येते. श्रीरामपूर राहुरी व जामखेड तालुक्यात वाढ तर उर्वरित सर्व तालुक्यात घट झाल्याचे दिसते.

एकूण अन्नधान्यांच्या पिकाखालील क्षेत्रात घट होण्याची कारणे अशी सांगता येतील. ज्वारी वाजरी ही पिके पुर्वी लोकप्रिय होती. कमी कयशक्ती व निम्न जीवनमान जगणाऱ्या लोकांच्या आहारामध्ये ह्या पिकांना महत्वाचे स्थान होते. परंतु हिरव्या कांतीमुळे सरकारच्या धोरणामुळे व वाजारपेटेमधील बदललेल्या परिस्थितीमुळे अन्नधान्यांचा लागवडीखालील असलेल्या क्षेत्रात जिल्ह्यातच नव्हे तर देशात सुध्दा घट होत गेली. गहू मका कडधान्य या पिकांच्या किंमतीमध्ये ज्या प्रमाणात वाढ होत गेली त्या प्रमाणात ज्वारी व वाजरी या पिकांच्या किंमतीत वाढ झाली नाही. ग्रामीण विभागात सर्वत्र अर्पुया प्रमाणात का होईना विजेची उपलब्धता सिंचनाचा विस्तार सुधारित जातींच्या वियाणांचा प्रसार व वाढलेल्या आकर्षणामुळे शेतकरी गहू मका नगदी पिकांच्या शेतीकडे वळले. लोकांचे उत्पन्न जस जसे वाढले त्यांच्या कयशक्तीमध्ये जस जशी वाढ झाली. आपले जीवनमान उंचावण्याची त्यांची प्रेरणा जसजशी प्रवळ झाली तसतशी लोकांची ज्वारी व वाजरी या धान्यांची गरज कमी कमी होत गेली आणि या दोन पिकांच्या घटीचा परिणाम एकूण अन्नधान्येच्या घटीवर जास्त प्रमाणात झाल्याचा पहावयास मिळतो.

एकूण तेलबिया :

एकूण तेलविया या पिकाखालील असणाऱ्या क्षेत्राचा सन 2000^{०1} ते 2009^{१0} या कालखंडात अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^{०1} या साली या पिकाखाली असणाऱ्या क्षेत्राचे एकूण लागवडीखालील क्षेत्राशी असणारे शेकडा प्रमाण 4.8 टक्के इतके होते ते 2009^{१0} मध्ये 2.2 टक्क्यांपर्यंत कमी झाले. अभ्यास कालखंडात यामध्ये 2.6 टक्क्यांनी घट झाल्याचे दिसून आले. यामध्ये पारनेर तालुक्यातील सुक्ष्म वाढीचा अपवाद वगळता बाकी सर्व तालुक्यात घट झाल्याचे दिसून येते.

ऊस :

ऊस या पिकाखालील क्षेत्राच्या प्रवृत्तीचा सन 2000^{०1} ते 2009^{१0} या कालखंडात अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^{०1} यावर्षी या नगदी पिकाखालील क्षेत्राचे एकूण लागवडीखालील क्षेत्राशी असणारे

शेकडा प्रमाण 6.3 टक्के इतके होते ते 2009^{१0} मध्ये 5.8 टक्क्यांपर्यंत कमी झाले. अभ्यास कालखंडात यामध्ये अतिसुक्ष्म प्रमाणात 0.5 टक्क्यांनी घट झाल्याचे दिसून येते. म्हणजेच हे क्षेत्र जवळजवळ स्थिर राहिल्याचे दिसते. यामध्ये श्रीरामपूर नेवासा पाथर्डी व राहता या तालुक्यांमध्ये या नगदी पिकाखालील क्षेत्रात अल्प प्रमाणातील घटीचा अपवाद वगळता इतर सर्व तालुक्यात ऊस पिकाखालील क्षेत्रात वाढ झाल्याचे दिसून येते.

या नगदी पिकाखालील क्षेत्रात जरी सुक्ष्म प्रमाणात घट झाली असली तरी जिल्ह्याचे हे प्रमुख व्यापारी पिक मानले जाते. सहकारी व खाजगी साखर कारखान्यांची धोरणे मजुर टंचाई मशागत खर्च ऊस तोडणी मजुर अडचणी विजेची उपलब्धता इ. कारणांमुळे या पिकाखालील क्षेत्रात वाढ होत नसल्याचे दिसते.

कापूस :

कापूस हे जिल्ह्याचे दुसरे नगदी किंवा व्यापारी पिक असून सन 2000^{०1} ते 2009^{१0} या कालखंडात या पिकाखालील क्षेत्राचा अभ्यास केला असता असे दिसून येते की सन 2000^{०1} यावर्षी या पिकाखालील क्षेत्राचे एकूण लागवडीखालील क्षेत्राशी असणारे शेकडा प्रमाण 04. टक्के इतके होते ते 2009^{१0} मध्ये 8.6 टक्क्यांपर्यंत वाढले. अभ्यास कालखंडात यामध्ये 8.2 टक्क्यांनी वाढ झाल्याचे दिसून येते. ही वाढ मोठ्या प्रमाणात असल्याचे दिसते. यामध्ये जिल्ह्यातील सर्वच तालुक्यांमध्ये या पिकाखालील क्षेत्रात वाढ झाली असून सर्वात जास्त या वाढीमध्ये वाटा शेवगांव तालुक्याचा असल्याचे दिसून येते. अन्नधान्यांच्या पिकाखालील क्षेत्राच्या घटीचा परिणाम कापूस भाजीपाला ऊस व इतर नगदी पिकांखालील क्षेत्र वाढीवर झाल्याचा दिसतो. याचाच अर्थ जिल्ह्यातील शेती उत्पादक नगदी पिके मोठया प्रमाणात घेवू लागले आहेत.

सारांश

एकंदरीत अहमदनगर जिल्ह्यात काही तृणधान्ये व कडधान्यांमध्ये वाढ होत असली तरी एकूण अन्नधान्ये व गळीताची धान्ये या पिकाखालील क्षेत्राचे प्रमाण घटले आहे व कापूस सोयाबीन या नगदी पिकाखालील क्षेत्राचे प्रमाण वाढले आहे. तर ऊस या पिकाखालील क्षेत्राच्या प्रमाण वाढले आहे. तर ऊस या पिकाखालील क्षेत्राच्या प्रमाणात सिमांत गट झाल्याचे निदर्शनास येते. म्हणजेच अहमदनगर जिल्ह्यातील शेतकरी वर्गाचा कल नगदी पिके घेण्याकडे झुकल्याचे स्पष्ट होते.

संदर्भ :

1. जिल्हा सामाजिक व आर्थिक सनालोचन अहमदनगर जिल्हा सन 2000^{०1} ते 2009^{१0}.
2. जिल्हा कृषी विभाग अहवाल जिल्हा परिषद अहमदनगर सन 2000^{०1} ते 2009^{१0}.
3. तालुका कृषी कार्यालयांकडून संकलित केलेली माहिती सन 2000^{०1} ते 2009^{१0}.
4. महाराष्ट्राची पाहणी अहवाल सन 2009^{१0}.